

Kázání při mši o sv. Anežce, Anežský klášter, 2. 3. 2012

Stojíme v postní době - jejím tématem jsou Kristova slova, která jsme právě slyšeli v úryvku ze sv. Marka:

Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království. Obrátte se a věřte Evangeliiu.

Kristus mluvil ke všem - procházel zemí. Jak se chovala společnost: nepřijali ho ti, kdo drželi v rukou vládu. Římany to nezajímalo, Herodes - král, ho chtěl zabít už dávno. Nepřijali ho držitelé pravdy, oprávnění určovat správnost - to byli Farizeové. Nepřijali ho také zákoníci, kteří převzali správu Božího zákona a osobili si právo ho měnit.

Kdo ho přijal? Ti, kdo cítili svou bezmoc. Na jedné straně sociálně vyloučení, odepsání, na druhé straně lidé znaveni marností svých snah a zděšení stavem světa. Přijali ho ti, kdo chápali, že se už musí něco stát. Ono *naplnil se čas* v naší době znamená *krize je tady*. V této chvíli Kristus říká, že se přiblížilo Boží království. Mluví o ztraceném Ráji s jeho Božím řádem. Proč mluví o jeho blízkosti? Protože konstrukce moci, sestavená ze lží a pýchy, se kymácí jako Babylonská věž. Chytráci vymýšlejí, jak ji zpevnit, mocní na vrcholu nás děsí, že to spadne na nás - držte to, lžete víc, plývejte víc, a hlavně pozor na ty, kdo vám snižují standard: starci snad časem zmizí, ale nepřidělávejte děti, museli byste se s nimi dělit.

Kristus pokračuje: *obráťte se*. Obrácení je změna směru. Když o tom mluvil Kristův předchůdce, zněl jeho hlas jako žhavé dechnutí pouště: *čiňte pokání*, změňte svůj život, nedělejte žádnou revoluci, neopravujte ty druhé - změňte svůj život. Lidé se bili v prsa a zdálo se jim to neuskutečnitelné. Kristus však říká, *věřte Evangeliiu*. K neúprosně pravdivé kritice posledního a největšího z Proroků přidává vrcholné vyznění nadějeplné útěchy, v kterou se mění všechny prorocké vize. Když uvěříte Evangeliiu, zvládnete změnu svého života.

Kristus nemluvil o Evangeliiu jako o svém zaznamenaném životopise. Pokud měl na mysli svůj život, nemohl to tehdy nikdo pochopit. Mluví o Evangeliiu jako o dobré zprávě. Jejím obsahem bylo sdělení, že Boží království je blízko, je takřka na dosah ruky. Vyzývá k obrácení k dobré zprávě.

Je na místě si uvědomit, od čeho se máme obrátit. Máme se obrátit od všech zlých zpráv. Dostáváme jich denně tolik, že nejdříve hyneme hrůzou, co nás čeká, a pak se obalíme lojem lhostejnosti. Máme se ovšem obrátit také od lživých snů a utopií, od velikášských výkonů diktátorů, kteří nad bezpočetnými hromadnými hroby lidí vytvoří fungující rovnost na povel se radujících pololídí bez názoru, vůle, svobodného rozhodnutí a jakékoli zodpovědnosti. *Věřte Evangelium* znamená *mějte naději*, věřte v konstitutivní sílu dobra, používejte svůj rozum a poznáte, že situace je těžká, ale není bezvýchodná.

Uvažujeme o tom dnes v prostorách, kde o tom všem uvažovala svatá sestra Anežka. Známe její příběh, známe její rozhodnutí. Netrpěla jako my moderními sdělovacími prostředky. Ale byla vystavena témuž zápasu. Zprávy, které dostávala, byly také zlé a byly naléhavější, protože reálnější a přímo se jí týkaly. Slyšela je, reagovala na ně, byla na ně pozorná, ale obrácena byla směrem, odkud přicházela dobrá zvěst. Odmítla zprávu, že jí chce za ženu císař Fridrich, velikáš sahající po světovládě. Odmítla blouznivé názory fanatiků. Přijala s bolestí mnohé zprávy o roztržkách, zradách, zvěrstvech, nemocech. Nezekla se, neboť nejdůležitější zpráva, zpráva o milosrdném Kristu, vítězném Spasiteli byla dobrá zpráva, podle níž jednala. Věřila v dobro, konala dobro, nacházela dobro, dorostla v dobrého člověka, byla poznána a uznána, stala se vzorem dobra, z Boží milosti vítězem nad zlem.

Přátelé, nedělám si iluze. Víím, že mnoho z vás si řekne: „Pěkný řeči, ale skutečnost?“ a jiní dokonce: „To jsou ty jejich kněžský povídačky - ve světě to chodí jinak.“ Víím, jak to je a tak to bylo už dávno. Sv. Pavel říká, že Židé chtěli zázrak a Řekové důkaz a zároveň upozorňuje, že pošetilá, či slabá, ale Boží věc, je moudřejší a silnější než věci lidské.

Když jsme před rokem začínali Rok sv. Anežky, bylo to velmi rozpačité vykročení. Po celý ten rok se všemu kladly do cesty překážky: spokojená lenost, neochota dát něco peněz, gumová rezistence byrokratů, apriorní nedůvěra... A nakonec jsou tu mnohé výsledky: krásná výstava, která potěšila a obohatila tisíce návštěvníků, vynikající kniha o tomto klášteře, konference o Anežce a její době, která ukázala téma sv. Anežky v netušené šíři. Snad ještě povzbudivější byly počiny dětí a mladých lidí. Několik soch studentů z Hořic stojí na veřejných místech, výstavy dětských kreseb odhalující často bolestné osudy a touhy, lípy vysazené k Anežčině počtě, akce dětí na podporu života v místech, kde je

nasazena naše armáda. Obdiv a vděčnost důstojníků, kteří mluví o tom, jak je děti chrání, protože v nich obyvatelé nevidí vojsko, ale nositele života a míru.

Ale to všechno a mnoho dalšího by se mohlo stát neplatným výčtem úspěchů. Podstatné je poznat to jako dobrou zvěst a pochopit, že se tu cosi pohnulo, cosi probudilo. Jsou to maličkosti, ale já vám je hlásám jako veliké věci Boží, jako opravdu dobrou zvěst. Nesu Vám zprávu, že jsem viděl tančit děti a slzet starce, radost v očích, otevřené dlaně a bez řečí podanou pomoc. Viděl jsem náznaky šťastného života v pospolitosti. obraťte se k nim a všude, kde se rozhořel sebemenší plamínek, nenechte ho uhasnout. Věřte Evangelium, obraťte se a připojte opatrně svou ochotu pomoci, aby se ve vašem okolí - doma, v práci, v obci mezi sousedy, prosadilo Boží království. Leží neuskutečněné ve Vás.